

Diplomová práce „Pokus o demokratickou tranzici v Íránu v l. 1997 – 2000“ analyzuje omezenou liberalizaci a demokratizaci, kterou v Íránu na jaře 1997 odstartovalo zvolení reformního kandidáta Muhammada Chátamího do prezidentského úřadu. Práce nahlíží na tyto události jako na výsledek dlouhodobějšího procesu kulturní změny, kterou Írán prošel od islámské revoluce v r. 1979, a důsledek rozštěpení íránské politické scény do více různých proudů. Teoretickým východiskem práce je pohled na Írán ve 20. stol. jako na modernizující se národní stát, pro který islámská revoluce znamenala pouze výměnu jednoho autoritářského režimu za jiný, s odlišnou ideologií. Na základě toho práce aplikuje na události po Chātamího zvolení teorii demokratické tranzice, skrze kterou práce zkoumá specifickou dynamiku politického boje mezi skupinou reformistů usilujících o demokratizaci režimu a skupinou konzervativců, kteří usilují o zachování autoritářské praxe založené na teorii „vlády právníka“ formulované zakladatelem Islámské republiky Rúholláhem Chomejním.